

8341

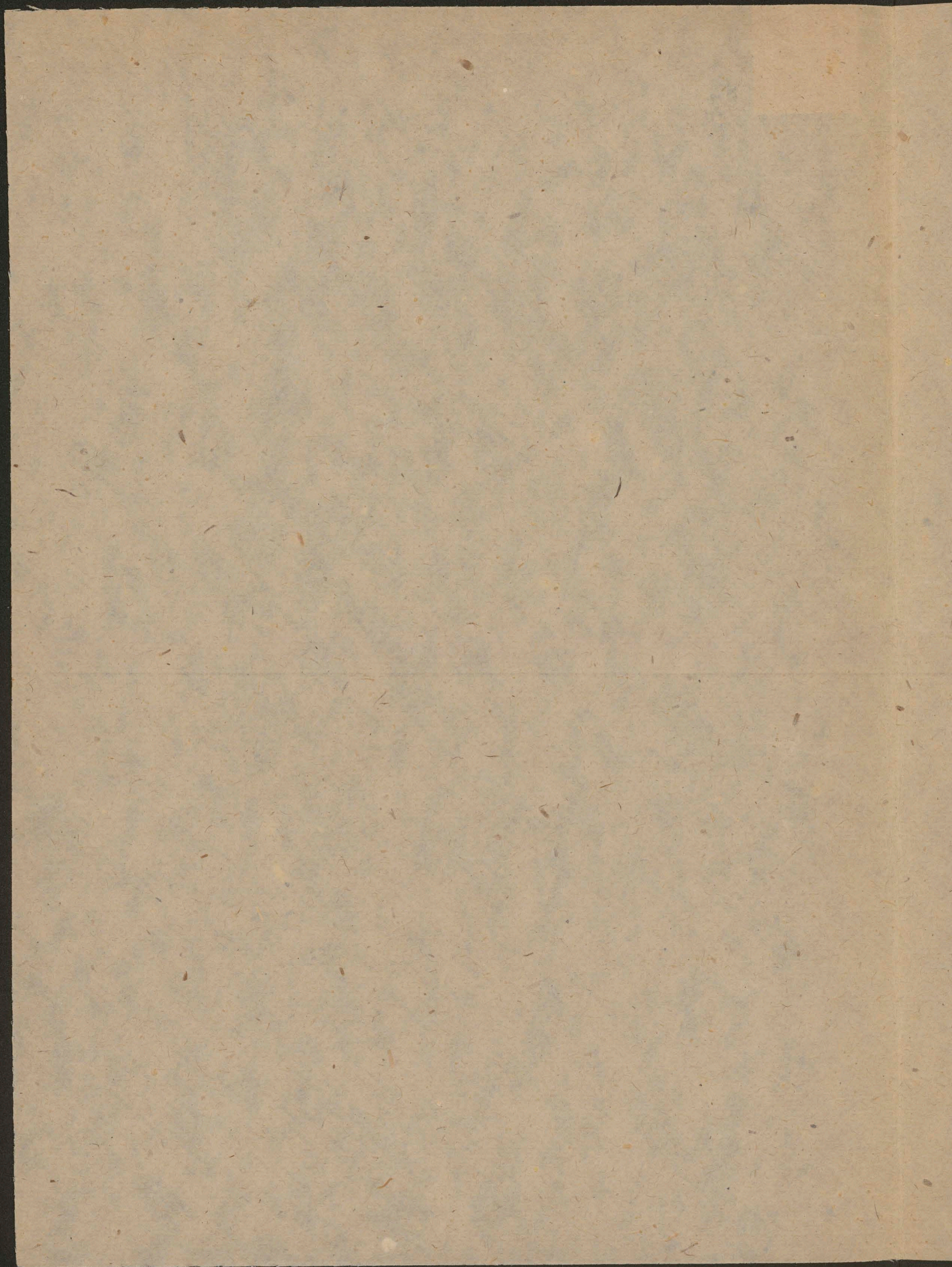
III

8341

III

3

Pawlicki Stefan, ks. prof. dr.
Wyciągi z Diogenesa Laertiusa
/Druza potowa XIX. w./

I. II. 280

7

8341

Pawlicki III Lo.

11

Na
re
gre
vri
Mus
jey
ne
(P
sy
jdu
jey
td
jy
Pm
i
r
bro
siv
si
idd
id
kad
kad
ke
jy
v
is
Dale
ka
Co
kad
v
v
d
w
d
H
rou
cha

Na vzhledu Diogenes' vzhiera mienenie, jakoby filozofia byla vuzsta po-
 zastela moj u barbarizatskikh ludov; je prazivnie prazivna vedra od
 grekov dostla do onykh ludov; je samet vly vspaj ludphi od grekov
 vziat moj pozatek, u ktoroyh prazivni pizvati mzdovnie, ltenygh
 Muscaus; i Anos Sebavnyh. Prazivny byt synem Samolpa, a pizvati
 jego dog. vpravda u tykh slozakh: pozivatsi di Diogenias kai epaipen
 puziton phasi ta iz evos ta panta ginodai kai us tavton avathivodai
 (Procem. Ed. Stephani an. 1570. procem. p. 2.) Anos pas byt podobno
 synem Merkuryma; i muzy Uranii: pozivatsi di kosmogonias,
 hliou kai dia hnyh porias, kai zvon kai kas pyn ginodas. (ib.) Procem
 jego muzymat us od stov: hn poti u hronos otos, in h epa
 panti vspaki. - W jego idze sludy Anaxagoras, panta hgh, khrata
 ginodai otov. vov di vlvonta avta diahosnyh. (ib.)
 Procem jeto vzhobrazenia velykie; obvraje davnnyh Magoov
 i Chaldeykhov, prazivni muzy iz do Egyptu. Filozofia ul puzivna
 u tykh slozakh: phakiv u arghy gin evas tyn dhn, vta do vovava
 otovha iz avnyh. diake dnyas kai zhva vna avovavodnyas. vovs di
 evas hliou kai dia hnyh ton gin otov, tyn di vov kavou mnyh.
 avovavodai u avovav di u kavovav kai dia kavovav kai vovavov kai
 avovav, us vgh. Mavidos in h av vovikov vovavny, kai Evavavos
 in h vovavny puzi tyn Avovavnyh vovavnyas. kavovavavav di avovavav
 kai vovavny tyn mny vovavny tyn vov vovav vovavny. ton kavovav vovavny
 kai vovavny kai vovavny. vovs avovavny vov evas, kai tyn vovavny
 kavovav ta vov vov ginodai vovavny vovavny us do kavovav tyn
 vov vovavny vovavny tyn vovavny kai vovavny kavovavny vovavny
 vovavny kavovavny vovavny avovavny. vovs avovavny vovavny
 us Evavavos u kai Avovavnyas vovavny. (ib. p. 5) - vovavny
 vovavny vovavny: Avovavny di kai us avovavny vovavny kai avovavny
 kai avovavny avovavny. (ib.) - Procem jeto vovavny do Pythagoras
 do vovavny filozofa: vovavny di vovavny avovavny Pythagoras,
 kai avovavny vovavny, in vovavny vovavny Avovavny tyn vovavny
 vovavny vovavny, kavovavny vovavny vovavny vovavny vovavny
 tyn avovavny. vovavny jdv evas kavovavny avovavny, avovavny vovavny
 di kavovavny kavovavny, kai kavovavny vovavny vovavny, us vovavny
 avovavny kavovavny vovavny avovavny vovavny vovavny di vovavny
 avovavny. -

Vzhiera vovavny (vovavny): Kavovavny, vovavny, vovavny, kavovavny,
 vovavny, vovavny, vovavny, vovavny. do tykh vovavny vovavny kavovavny
 kavovavny vovavny, vovavny vovavny (vovavny), vovavny u vovavny

ἐπιμενίδου ἢ Κρήτης, ἢ ἀνεκτόρου ναυετ ἢ Διοστράτου τυράνα, ἢ
 Φιλοσοφίας δι' δύο γυγόντων ἀρχαί, ἢ τὸ ἀπὸ Ἀναξίμανδρου καὶ (ἀπὸ
 Πυθαγόρου) τοῦ μὲν ὁλοῦ διαμηκότους, Πυθαγόρου δὲ Φερικίδου
 καθ' ἡγήσατο καὶ ἐκείνῳ ἢ μὲν Ἰωνική, ὅτι ὁλοῦ Ἰων ἦν (Μιλῆσιος
 γὰρ) καθ' ἡγήσατο Ἀναξίμανδρου. ἢ δὲ Ἰταλική ἀπὸ Πυθαγόρου, ὅτι
 τὰ πλεῖστα κατὰ τὴν Ἰταλίαν δίδουσι. καταλήγει δὲ ἢ μὲν εἰς
 Κλισιόμαχον καὶ Χρύσιππον καὶ Θωόφραστον, ἢ Ἰωνική, ἢ δὲ Ἰταλική
 εἰς Ἐπίκουρον. ὁλοῦ μὲν γὰρ Ἀναξίμανδρος, ὃ Ἀναξίμανος, ὃ
 Ἀναξαγόρας, ὃ Ἀρχίλαος, ὃ Σωκράτης, ὁ τὴν ἡθικὴν εἰσαγάγει.
 ὃ οἷον ἄλλοι Σωκρατικοὶ καὶ Πλάτων, ὁ τὴν ἀρχαίαν Ἀκαδημαίαν
 ἐπισημαίνων· ὃ Σπυρόπιππος καὶ Ἐπινοκράτης, ὃ Πωλείμων, ὃ
 Κρότιος καὶ Κράτης, ὃ Ἀρκυόλαος, ὁ τὴν μίσην Ἀκαδημαίαν
 εἰσαγάγει (?). ὃ Λακόνος, ὁ τὴν νύκην Ἀκαδημαίαν φιλοσο-
 φήσας· ὃ Κερναίδης, ὃ Κλισιόμαχος. καὶ ἴσα μὲν εἰς Κλισιόμα-
 χον. εἰς δὲ Χρύσιππον οὕτω καταλήγει. Σωκράτους Ἀντιοδίνης,
 ὃ Διοχίτης ὁ κώων, ὃ Κράτης ὁ Ουβαῖος, ὃ Ζήνων ὁ Κιτιεύς,
 ὃ Κριανίδης, ὃ Χρύσιππος. εἰς δὲ Θωόφραστον οὕτως, Πλάτωνος,
 Ἀριστοτέλους, ὃ Θωόφραστος. καὶ ἢ μὲν Ἰωνική τοῦτον κατα-
 λήγει τὸν τρόπον. ἢ δὲ Ἰταλική οὕτω. Φερικίδου Πυθαγόρου,
 ὃ Ἰηλαυγῆς ὁ υἱός, ὃ Ἐπινοκράτης, ὃ Παρμενίδης, ὃ
 Ζήνων ὁ Ἐλάτης, ὃ Λυκόμαχος, ὃ Δημόκριτος, ὃ
 πολλοὶ μὲν, ἢ ὀνόματός δὲ, Ναυσικράτης καὶ Ναυσικίδης,
 ἔν Ἐπίκουρος. (p. 5.6.)

Τῶν δὲ περὶ ἡγορασμὸν τῶν ἐπιφ. φιλοσοφῶν, ἵστον, μὲν κατὰ
 τὸν τρόπον τῆς ἀριστοτελικῆς.

Μία (p. 7.) δὲ φιλοσοφία τρία, φυσικὴ, ἡθικὴ, διαλεκτικὴ φυσικὴ
 καὶ μὲν, τὸ περὶ κόσμον, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ ἡθικὴ δὲ, τὸ περὶ
 βίον καὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς. διαλεκτικὴ δὲ, τὸ ἀμφότερον τοῦ λόγου
 προσβέβητον. καὶ μέχρι μὲν Ἀρχιλάου τὸ φυσικὸν ἦν, ἀπὸ
 δὲ Σωκράτους, ὡς περὶ λέγεται, τὸ ἡθικὸν. ἀπὸ δὲ Ζήνωνος τοῦ
 Ἐλάτου, τὸ διαλεκτικόν. τοῦ δὲ ἡθικοῦ γυγόντων ἀρχαί
 δέκα, Ἀκαδημαϊκή, Κερναϊκή, Ἠλιακή, Μιγαρικὴ, Κωνιακή,
 Ἐρετικὴ, Διαλεκτικὴ, Περσικὴ, Στωικὴ, Ἐπικούρειος.
 Ἀκαδημαϊκῆς μὲν οὖν οὗτος ἀρχαίος περὶ Πλάτων, τῆς μίσης
 Ἀρκυόλαος, τῆς νύκτος Λακόνος, Κερναϊκῆς Ἀριστοππος ὁ Κερ-
 ναῖος, Ἠλιακῆς Φάϊλων ὁ Ἠλιός, Μιγαρικῆς Κριανίδης Μιγαρέως,
 Κωνιακῆς Ἀντιοδίνης ὁ Ἀθηναῖος, Ἐρετικῆς Μωυσιάδης Ἐρετικῆς,

Αἰαδ...
 Στωϊκ...
 - -
 ἴσα...
 ἐκεί...
 Κρι...
 Κρι...
 Φερ...
 Κη...
 Alex...
 τα...
 Αφ...
 να...
 οφ...
 εἰ...
 οφ...
 δια...
 λα...
 αἰ...
 ἀ...
 πο...
 στα...
 γο...
 γο...
 με...
 οβ...
 να...
 ἀ...
 δο...
 με...
 με...
 γο...
 ἀ...
 ο...
 γο...

Ακαδημαϊκῆς Κλῆρομαχος Καρχηδόνιος, Περιπατητικῆς Αειδιότου Στάγειρος,
Σταγειρῆς Ζήνων Κιτιεύς· ἡ δὲ Ἐπικουρείου, ἀπὸ αὐτοῦ κινῆστας Ἐπικουρείου.

--- Παγ. 8: Ἐπι δὲ πρὸ ἡμῶν καὶ ἐκκλητικῆς αἰρέσεως ἐσῆλθη
ἰνὸ Ποταμῶνος τοῦ Ἀλεξανδρείου, ἐκλεξαμένους τὰ ἀρέματα ἐξ
ἐκάστης τῶν αἰρέσεων· ἀρίστη δὲ αὐτῶν (κατὰ φησὶν ἐν τῇ στοιχειώσει)
κεῖνη ἐστὶν ἀληθινὰ εἶναι, τὸ μὲν, ὡς ἔφ' οὗ γίνεσθαι ἡ
κεῖνη κτλ. -

Therakides

był synem Badyosa i ma przypomnieć Syryjczyka, jak twierdzi
Alexander w dialogach i był uczniem Pittaka podobnie. Teopomps
twierdzi, że on pierwszy poimie Greców pisał o naturze i o bogach.
Opowiadał wiele dziwnych rzeczy podobnie o gte, bohim jego rozumie
raz raportował sągabs obreta, który petyeni sąglami jeduchoto
wyboreni, drugi raz, napimay iis p palkiejsi stadi, raportował trzasceni
wemi, a gdy przybył do Messeny na igrzysko olimpijskie, papy-
otrzejt Terilanera, przyjacela swego, żeby wywiezt się z miasta, bo
dotknął się
zjedni (ono u wcie wepny jaiot. Waryskie te raporty iis sprawdzily.
Lacedemonaykom pas polecił, żeby ani stota nie ceniali wyroko
ani zrebna, jak donosi Teopomps w mis dawnałoc; że on to ^{im} mowi
z polecenia Heraklesowego. Dziwnym trafem i królom Lacedemonaykim
wypowiedz wory był się skarat Herakles, nakarując im, sto hać
stos Therakidesa. Niektoży jednak przypisyją to wyroko Pyta-
gorasowi. -

gdy wojna wybuchła między Eferem a Magnetyjczykami, chiał
mieszkańcom Eferu napewnić zwycięstwo. Gdy więc spotkał jakiegoś
obywatela tego miasta, karał iis za nogę przez niego pawler ai
na grant magnetyjski, powem wyprawit go do miasta z poleceniem
sieby na miejscu tem pochowali go, gdy odniosz zwycięzstwo.
Dował, że on Therakides. Eferycanie natrawny otuchy, odwiezli
zwycięstwo dnia następnego a dowiedziawszy iis o śmierci filozof
miedora, urzuli go wspaniałym pogrzebem. Tak opowiada Hermippos.
Tani twierdzą, że przybywszy do Delfon przucił iis z Korzykijdzkiej
góry i umart; Aristoklews (w wż wżi Πυθαγόρου και τῶν γενεῶν
αὐτοῦ) powada że umart z choroby (i kamie pochowany w portat
od Pytagorasa. Poimay iinay powm pjadty go wazy.

Gdy Pytagoras przybył do niego pod ras choroby i zapytał go iis,
o stan ~~swego~~ jako się miewa, wto zyt palec między dwomi i rzekł: Χενὸς ἔστιν ἡγέρτεο μαγίος

Οὐκ ἔστι δὲ πρὸς τὴν φιλοσοφίαν ἀναγκαῖον εἶναι τὴν ποίησιν, ὡς ἔλεγε
εἰ, ἡτοῦτο μὲν ἀναγκαῖον εἶναι ἵνα.

Ἐπιπέδου δὲ οἱ οὐκ εἶναι τὴν ἐπιπέδου ἀνδραγαθὸν κἀποδοῦν. —
Ἄνδρα δὲ ὁ Ἐπίπεδος δύο γὰρ γεγονῆσθε φερύβαντος, Ἐπιπέδου τὸν
μὲν, ἀποδοῦν τὸν δὲ, ἀποδοῦν, ὡς ἔλεγε, ἢ καὶ Πυθαγόρου
ἐχθρῶσαν. Ἐπιπέδου δὲ ἵνα μόνον, καὶ ἔπειτα Ἀδελφῶν, ἢ
ἀποδοῦν. ὡς ἔλεγε δὲ τοῦ Ἐπιπέδου τὸ, ἢ βιβλίον ὁ οὐκ ἔλεγε, ὡς
ἢ ἀποδοῦν, Ζεὺς μὲν καὶ ἄλλοις ὡς ἀπὸ, καὶ ἄλλοις ἢ. Χριστῶν
δὲ ὡς ἔλεγε ἢ ἔλεγε τῶν, ἢ ἔλεγε ὡς Ζεὺς γίγαντος ἑαυτοῦ. ὡς ἔλεγε
ταῖς δὲ καὶ ἢ ἔλεγε τῶν ἢ ἔλεγε.

Co de tempo, re wozny go pjadty, przymiat Casaub: accedant
hinc sententiae Plutarchi in Sylla, Pausanias in Atticis, Aristot.
lib. V. extremo de hist. animalium et Aelianus, qui vide IV, 18. v. 11.

Co nas do wzorowienia dobiek Feretkyd, pize Casaub:

Plutarchus quos, hunc qui φερύβαντος πενήτη, appellat ἀποδοῦν.
Hic vero Atticenis Theropydes γιννασίου locus in numero laudatus
a veteribus Graecorum poetarum interpretibus, aliorum auctoribus. Habes
quos ego meminist libro X.

Przytana potem Diog: nagrabek jego wspomiany, potem w same
Lona z Chios, wlasnie waznosc poetyckie piosky, z ktorych
wzrostkib sig jadalit nie wozyc ne doznadzeny. Potem tak
wraz waznosc Dalej: jzyowa di kate i jny pioskykoby i w dety
owymy dety, porem nastepuje list Theropydes do Taleza,
wzany jonyckiem narzeczem - ktory smierne jenne ramota, Daleko
poczniczety indenty. — Treoty, waznosc nie ne man wozyc.

Na nin ktory Diogenes piewny kuzec, waznosc filozofu,
i pamytku nin waznosc tak awanyh waznosc, wozyc, ktory jzyowa
polski filozofu waznosc. Po nin waznosc jonyckie filozofy
i nastepowu di filozofu, waznosc w d. kuzec piewny do
waznosc Feretkydesow, do Syllagoras do italskiej filozofu.

Πυθαγόρου Ἀργολέου δαιμονιογράφου, ὡς γινῶν Ἐπιπέδου
ἢ (ὡς Ἀριστοτέλους) Τυπέδου, ἀπὸ μᾶλλον τῶν νῆσον, ἢ ἑαυτοῦ
Ἀδελφῶν Τυπέδου ἐπιπέδου. ἕως δὲ ὡς μὲν ἵνα
Μακρῶν τοῦ Ἰωνίου τοῦ Ἐυδύπρου τοῦ κἀποδοῦν
γυμνάσιον ἐν Φιόρτου. οἰκῶν δὲ ἐν Σάμῳ τὸν Μακρῶν
ὡς ἔλεγε τὸν Πυθαγόρου ἀποδοῦν. ὡς ἔλεγε δὲ ὡς Ἀριστοτέλους

Ed. Stephani 1615. Coloniae
Allobrog. p. 567 sq.

Ἰλίου πύργου, ἐνὸς Ζωίδου τοῦ Διού. Καὶ τὰς ποικίλας κερ-
 σσασάμους ἀγυρὰς, δὴ τὸν ἀπὸ τῶν ἰσθμῶν εἰς Αἴγυπτον.
 εἰς δὲ ἀδελφοὺς, περισπούρρον μὲν, ἑὺνομον, μῦθον δὲ Τυρρηνῶν.
 καὶ δούλον Ζάπυλτον, ἢ Γίταρ δούλον, κείνον τοῦ μίθου, εἰς
 ἕρπον Ἡρόδοτος. Ὀϊός ἤκουσεν μὲν (κατὰ νεοίτητα) Φερσίδου
 τοῦ Συρίου πρὸς δὲ τῶν ἰκρίων τεινόντων, ἤκουσεν εἰς Ἄδρον, καὶ
 ἤκουσεν Ἡέρποδοντος, τοῦ ἀσχυροῦ Κερσίου, ἤδη περισπούρρον.

Opiewit potem wyjechał i wiał się w stronę wschodu, a w rzeczywistości
 kłębił się i barbarzyńskie. Wiał się w stronę do Egiptu, mając od
 Polikratesa list polecający go do króla Amazyza, namyślony z łamie
 krajowego języka, jak donosi Antyfon (i w tym miejscu i w drugim
 περὶ ἀδελφῶν) i również was jakis' pabanit u Chalceon i Skayon.
 Potem u Kreonie u Epimenidesem podał się do idejskiej jaskini,
 jak i w Egipte odwiedził był wiele świątyni i wiele tajemnic
 a również boskich się dowiedział. Wziął potem do Samos, ponieważ
 się tamie Syrak Polikrates stawał, wiał się do Troion i Heleni.
 Tam prawa dawany Falgryphon wstąpił się rąsem u wojni-
 umiami, którym prawił do 30 dochodzą, paruzjali miastem,
 tak iż prawił o tym było panowanie najłepszych.

O nim powiada Heraklides Pontoski waskopujacy wiec:
 Gdy u dawnych czasach był wędzys' Elabidesem i uchodził za
 syna Hermioneego, ojciec Hermes przyjechał na spotkanie jedyego
 zjavenia ktorego kolowech, wyjąwszy pauptaweniac wciemiestelotici.
 Ktady prawił opra swego, by i pa pyra i po imieni pachorat
 pamixa' paratyb ^{znied} sweny. Podruis wio pyra pamixlat wykto
 i pamix' ta postala ma takie po imieni. Pokolowech jozinij
 Onara jego wielota się u Euforba i wanyin postat u Menelaua.
 Euforbos rus' tawerpit, pe wędzys' był Elabidesem i pe od Hermesa
 opra swego, dostat u darcie, brachani się berstanne dusry
 i pe mogta się ona porenosić u ktore kolowech drowos lubobly
 rypra i pamixtai wnystruieyo, w wyacnyiatu u Kaveria i w
 mie tam woznyatly dnie. - Po imieni Euforba stłat się Hermo-
 timorem, ktory wypra u wnyplnith i tem puchoranu wiał się do
 miaska Branchides, i wredoty do świątyni Apollina wcharat
 taru, ktory pament tamie Menelao i mowit, pe bohater ty
 jego taru zaru po powronie u tyj pozinijit Apollinowi i pe
 jednak wenta taru wygnita i bykto wierzach ostat się, p stonowij kosi. -

ἐξ ἡ Νερμο τίνος ἀμείν, στατ ἐξ Ἑρρορεν μ Δελο, ἡβακίον. Ἐρρβα
τῶν παμίστατ δὸβρε, πακ καίπρὸδ ἐστ βλαδὲσεν, ποτεμ ἐρφοβεν, παρτίε
Νερμοτίνεν. Νουεν ἀνιελένεν ἐξ Ἑρρορεν ἡστ νουένε Ἑταγορασ,
κτορῆ παρὸν παμίστατ κρυπτικὴ ἡορῆ παρὸντε λογ. —

De primach Pythagorasa.

Ἐξὸν τῶνδρα, ἡε νῆε ἡε ποταμὸν παρὸνδρα, ἡεδῆκῆ ἡε ἡε
νῆε τῶνδρα, ἡεδῆκῆ Διογενεσ. Ἀλβονίεν

Ἐρρβα τῶνδρα, ἡε νῆε ἡε ποταμὸν παρὸνδρα, ἡεδῆκῆ ἡε ἡε
νῆε τῶνδρα, ἡεδῆκῆ Διογενεσ. Ἀλβονίεν

Ἡρακλίδησ ποῖν ὁ φυσικὸσ ποῖν οὐχὶ κῆκῆσ, καὶ φησὶ,
Πυθαγόρασ Μνησδεσὸν ἰστορεῖν ἡέκῆσ ἀνδρῶνδρα πῆδῶτα πῆδῶν
καὶ ἡκῆσ ἡέκῆσ τῶνδρα τῶνδρα ἡεδῆκῆσ, ἡεδῆκῆσ ἡεδῆκῆσ ἡεδῆκῆσ
πολυμαθῆν, καλοτιχῆν. οὐτῶν δὲ ἡεδῆκῆσ, ἡεδῆκῆσ ἡεδῆκῆσ
Πυθαγόρασ τοῦ φυσικοῦ συγγραμματοσ, ἡεδῆκῆσ ἡεδῆκῆσ, οὐτῶν
τῶνδρα τῶνδρα ἀνδρῶνδρα, οὐτῶν τῶνδρα ἡεδῆκῆσ, οὐτῶν
φῶσῶν παρὸν τοῦδρα λογῶν τοῦδρα. —

Ἐξὸν τῶνδρα Πυθαγόρασ συγγραμματοσ γ', παρὸνδρα, πο-
λιτικὸν, φυσικὸν τὸ δὲ φυσικὸν ἐσ Πυθαγόρασ, ἡεδῆκῆσ
ἡεδῆκῆσ, τοῦδρα Ταραντικὸν Πυθαγορικὸν, φησὶν ἐξ Οἴβρασ, καὶ
Ἑταμινῶνδρα ἡεδῆκῆσ ἡεδῆκῆσ. φησὶ δὲ Ἡρακλίδησ ὁ τοῦ
Στρατιῶνδρα ἐν τῆσ Σωκράτησ ἡεδῆκῆσ, γηραφῆσ ἀποτῶν
καὶ παρὸν τοῦδρα ἡεδῆκῆσ. δῶτῶν, τῶνδρα ἡεδῆκῆσ, οὐ
ἡεδῆκῆσ ἡεδῆκῆσ, ἀλλῆσ. ἡεδῆκῆσ παρὸν ἡεδῆκῆσ τῶνδρα, πῆδῶτα
τῶνδρα, παρὸν φησὶν τῶνδρα, παρὸν ἡεδῆκῆσ τῶνδρα, ἡε
ἡεδῆκῆσ, τῶνδρα ἡεδῆκῆσ, τῶνδρα κηρῆκῆσ, παρὸν ἡεδῆκῆσ, κηρ-
ῆκῆσ, καὶ ἡεδῆκῆσ. τῶνδρα δὲ φυσικὸν λογῶν, ἡεδῆκῆσ παρὸν
ἡεδῆκῆσ, γηραφῆσ ἡεδῆκῆσ ἡεδῆκῆσ Πυθαγόρασ. πολλοὶ δὲ
καὶ ἀπὸ Ἠστυνοσ τοῦ κηρῆκῆσ, γηραφῆσ, ἡεδῆκῆσ
Πυθαγόρασ. φησὶ δὲ καὶ Ἠστυνοσ τὸ πῆδῶτα τῶνδρα ἡεδῆκῆσ
ἡεδῆκῆσ ἡεδῆκῆσ τῶνδρα Πυθαγόρασ παρὸν ἡεδῆκῆσ τῶνδρα
ἡεδῆκῆσ. —

Ἠστυνοσ δὲ ὁ κηρῆκῆσ, ἐν τῶνδρα τῶνδρα, φησὶν ἀποτῶν ἡεδῆκῆσ παρὸν
ἡεδῆκῆσ ἀνδρῶνδρα ἐξ Ἠστυνοσ. ἀποτῶν ἀποτῶν καὶ τῶνδρα
ἡεδῆκῆσ ἡεδῆκῆσ, ἡεδῆκῆσ ἀνδρῶνδρα μῆδῶν.

Σωκράτησ δὲ ἐν τῶνδρα, φησὶν ἀποτῶν ἡεδῆκῆσ ἡεδῆκῆσ
ἡεδῆκῆσ τοῦδρα φησὶν τῶνδρα, ἡεδῆκῆσ, φησὶν τῶνδρα
ἡεδῆκῆσ. καὶ τῶνδρα ἡεδῆκῆσ ἡεδῆκῆσ. ἡεδῆκῆσ ἡεδῆκῆσ ἡεδῆκῆσ
οὐτῶν, ἡεδῆκῆσ, οὐτῶν δὲ, καὶ ἡεδῆκῆσ, οὐτῶν γηραφῆσ
ἡεδῆκῆσ ἡεδῆκῆσ. οὐτῶν ἐν τῶνδρα, οὐτῶν ἀνδρῶνδρα ἡεδῆκῆσ

ἔχον, ἔχοντα, δόξας καὶ πλουσιότητας ἀγαθαί· οἱ δὲ φιλόσοφοι
 τῆς ἀληθείας· καὶ τὰς μὲν, ὡς· ἐν δὲ τοῖς τριῶν ὁμογενή-
 μασι τοῦ προσηγορίου γίνονται Πυθαγόρου τὰς καὶ ἀποδοκίμα-
 οὐκ ἔχοντες ὡς αὐτῶν, διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸ συμπέρασμα.
 τὴν μὲν ἐν ἀπὸ ἑὸς πλάσσει καὶ καὶ πληροποιῖν πᾶσαν
 ἀποδοκίμασιν, ἔχον μὴ παραβαίνειν μῆτις τῶν πόνων μῆτις
 τῶν βίων μῆτις τὴν συμπεριεῖαν· καὶ περὶ ἀποδοκίμασιν
 δι' ἑσθὺν οὕτως· ἀποδοκίμα χυμῶνος ποιεῖσαι, μὴ δὲ πρὸς
 πρὸν πᾶσαν δὲ καὶ ἦρος, κορυφίτερα· παρὰ δὲ πᾶσαν ἀθανά-
 και ἐς ὑψηλῶν οὐκ ἀγαθὰ· ἀλλὰ καὶ ποτὶ ἐρωτηθέντες ποῖς
 δὲ πληροποιῖν, ὅτι βίωσι γεννιόσαι αὐτοῦ ἀδυνάτοιστος,
 εἶπον· διακρίνας δὲ καὶ τὸν τοῦ ἀνδρῶνος βίον οὕτως·
 πᾶς, εἰκοσι ἔτη· νεανίσκος, εἰκοσι νενηνίας, εἰκοσι γέρον, κ.
 αὶ δὲ ἡλικίας πρὸς τὰς ἡρας ὡς συμπεριεῖται πᾶς, ἔαρ·
 νενηνίσκος, ἄρος· νενηνίας, φθινόπωρον· γέρον, χυμῶν·
 ἔτη δὲ αὐτῶν, ὁ μὲν νενηνίσκος, περὶ αὐτῶν· ὁ δὲ νενηνίας,
 ἀπὸ· εἶπον τὰ πρῶτος (ὡς ἔχει Τίμαριος) κοινὰ τὰ γέρον
 εἶναι καὶ βίωσι, ἰσοτέτα.

καὶ αὐτῶν οἱ μαθηταὶ κατεπίδαντο τὰς οὐσίας, ὡς ἐν
 ποιητικῶν πνευματικῶν τὴν ἡδύχατον, μόνον τὸν λόγον κατα-
 κούοντας, καὶ οὐκ ἔχοντες Πυθαγόραν ἀπῶντες, ὡς ὁ Σοκράτης εἶπεν.
 τούτων δὲ ἐγένοντο τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τῆς ὄψως
 μετῴχον· ἀπῶντο δὲ καὶ προσηγοριῶν ἀποδοκίμασιν διὰ τὸ τοῦ
 Διὸς οὐκ ἔχοντες ἐν τῶν πνευματικῶν, ὡς ἔχειν Ἐξουσίαν
 ἐν δευτέρῳ περὶ Πυθαγόρου.

Naktymje potem kielka rdan u nadprymy mlyrej jerg muzkacoti,
 i o ptotem utice.

Τίμαριος τὴν γένεσιν ἐν δεκάτῃ ἱστοριῶν ἀπέειπε αὐτοῦ τὰς
 συνοικισίας ἀδελφῶν, δειῶν ἔχον ὀνόματα, κόρας, νύμφας,
 εἶτα μνηστῆρας καλομένησιν· τούτων καὶ γυναικῶν ἐπὶ
 πέντε ἀγαθῶν, Μοίριος πρῶτον ἐπέειπε τὰς δεξὰς τῶν
 στοιχείων αὐτῆς, ὡς ἔχειν Ἀρτικασιδῆς ἐν δευτέρῳ περὶ
 Αἰσχάνου· πάντοτε δὲ ὀνομάσας τὸν Πυθαγόραν περὶ
 τὸν ἀειδημητικὸν ἥθος αὐτῆς· τὸν τὴν κανὼνα τὸν ἐκ μιᾶς
 χορδῆς εἶπεν· οὐκ ἡμίσητος δὲ οὐδὲ ἰσιστικῆς· ἔπειτα
 δὲ Ἐπολλύουτος ὁ λογιστικὸς, ἐκατόμησεν δόξα αὐτοῦ
 ἕκοντα, ὅτι τὸν ἀερογενεῖον τεχνῶν ἢ ἐνοστρινουσα πᾶσα
 ἔχον δύναται τὰς προσηγορίας· καὶ ἔστω ἀγαθὰ, ὡς ἔχειν κατὰ.

Ναυαγία ποτε βαβα ο εχρονειν αλλετον μεσημεν ποκαρμεν
 ηδη μερσιμνε πεκαρκατ μελλκει νεγρانية μιγα. - εοτοιου γαρ
 και το γονιου αναγορευου, μη οτι γε απροδαι των (των)
 κοινον δικειον ησαν ηχοντω ψυχης - το δε εληδες, των
 εμψυχων ετηγορευων επποδα, δυνασκων και δυναδων
 ες εωκοιδεν βλου τους ανδριπους, ωστε εωπεριετοιου αωτος
 ειναι τας τροφας, απουρα πεσοφρομινος, και αωτων
 νεμε πινοσιν. εωπεινδη γαρ και οωματος εχρηναι και
 ψυχης οεουτητα περιγινεσθαι. εχρηναι και βωρον περοκωηθαι
 μινον η Αηλη του Απολλωνος του γυνετορου, ες εωτων οωκοιδεν
 του κρεατινου, δια το περοος και κριδα και τα πωαα
 ρινα εινεσθαι εω εω του ανω περοος - εθεριου δε μνην, ες
 εχρην Αρειστοτελης η Αηλην πολιτεια. πε ωτων τι γαρ
 τουτου αποφηναι την ψυχη, κινελον ανεγκης ημωτων
 οαν, ελλοτε ελλοι ενδεισθαι ζιουε. και πεωτου ες
 τους Ελληνας μιτρα και σταδρα η εωκοηθασθαι, κιαδα
 εχρην Αρειστοτελης ο μνομωος. πεωτου η Εσοπερον και
 Φωρορορον τον αωτον απειν, ες εχρην Παρμηνιουη.
 Οταν δε εωκοιδεν, ωστε εληγον τους γυνεμινος αωτου
 παντοιας νεου γυνας. ελλα και αωτος ην τη γεωγη εχρην
 δε εωτα και διακοιδεν ετινων εε Αωτων περαγυνεθασθαι
 ες ανδρωτους. -

Ορονειριανειν γειτ δαλει, με νελε μιαν νερι μοσινδ εωκοιδεν
 πλειμιν ιταλικη: μιχε δε φιλολαου οωκ ην η γυναι.
 ποδαγορευον εογρια. οωτος δε μινος εχρηνεκα τα διαφορη
 τειε βιβλια, η Πλατων εωκοιδεν εκατον μινων εωκοιδεν.
 Ογρονμης μιαν λιουε σταδραη, ιωκερπε νεμυτη ες γεγ
 ετωα. Μεταρομνηγανιε εωμ γεγ νεμωλι ιωκοιδεν νεμωτη
 α νεμω νεμω, ημε (οτιμωτον δε μνομωου - ες γεγ)
 Φαβωεινος η παντοιαπαιε ιστοραεε), εληγον η και δε
 ελλοι Πουδαγορευοι, μη ειναι περο πανταε πατα εητα, ες
 εχρην Αρειστοτελης ην δικατη παντοικων κομων. ειναι
 και Ειωοφρον τον Πουδαγορευικον, εωτηνδεντα ηωε αν
 μαλιεσθα τον εωτον ηα εωκοιδεν, ηαειν, η περηνε εωκοιδεν
 γεγνηη.

ελλοι
 εχρην
 δεμω
 εη πε
 περοη
 Ναυα
 ηωε
 γεγ
 εω
 και
 γεγ
 τα
 ην
 εχρην
 ελλοι
 περο
 εω
 οη
 οη
 γεγ
 εω
 δε
 εω
 και
 και
 μη
 δε
 εω
 τα

οὐδὲ πῶποτε ἐγνώσθη οὐτὶ διαχρῆν, οὐτὶ ἀρεοδιδάξαν, οὐτὶ μιν-
δοδῆς. ἀπὸ γὰρ καταγένητος καὶ πάσης ἀρεσκίας, οἷον οὐκ ἐμπε-
των καὶ διμνημάτων ποσειδῶν. δεξιόμορος τὸ οὐτὶ οὐκίτην
ἐκοδάξεν οὐτὶ ἐλνύδρον. - +

Divinatione ea sola utebatur, quae fit per augurium et vati-
cinia, minima vero ea, quae fit per igne, thure tantu excepto.
Sacrificiis utebatur inanimis.

οἱ δὲ φασὶν οἷο ἀδίκτορσιν μόνον καὶ ἐρίφους καὶ γαλαδηνούς
τοῖς ἀγομένους ἀπαλλάξαι, ἥμισθα δὲ ἄρναςιν. -

ὁ γὰρ μὲν Ἀριστόξενος, πάντα μὲν τὰ ἄλλα συγχωρεῖν αὐτῶν
ἐοδῆν ἐφ' ἑσχα, μόνον δὲ αὐτῶν αὐτὸς φασὶν, ἀροῖηρος βροῦς
καὶ κρεῖον. ὁ δὲ αὐτὸς φησὶν (ὡς περὶ ἑρταί) καὶ τὰ δόξματα
λαβεῖν αὐτῶν παρὰ τῆς ἐν Δελφοῖς δεμιοκρατίας. -

φησὶ δὲ Ἰερώνυμος κατελθόντα αὐτῶν εἰς Ἄδου, τὴν μὲν
Ἡοῦδου ψυχὴν εἶδεν πρὸς κίονα χαλκῆν δεξιάνην καὶ
τετάρτου τὴν δὲ Ὀμήρου, κερμαίνην ἀπὸ δένδρου καὶ
ἄφης περὶ αὐτῆν, ἀπὸ ἧν εἴη περὶ δῶν. κολαφομίνοισ
δὲ καὶ τοῖς σὴν δειλότητας θουίνδα ταῖς αὐτῶν γυναιξί.
καὶ δὴ καὶ διὰ τοῦτο πηγήδηται ἐπὶ τῶν ἐν κρείωνι. -

φησὶ δὲ Ἀρίστεικος, ὁ κυρηναῖος, ἐν τῇ περὶ προορολογῶν,
Πυθαγόραν αὐτῶν ἠγορασθῆναι, οἷο τὴν ἀλήθειαν ἠγόρων
οὐχ ἦτον τοῦ Πυθίου. λέγεται παρεγγυᾶν αὐτῶν ἐκαστῶς
τοῖς μαθηταῖς, τὰς ἀφῆν εἰς τὸν οἶκον ἰδιοῦσι,
πῆ περιβῆν; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δῖον οὐκ ἐλάττω;

Σφάγια τὸ δούξ προθέρειν κωλύειν, μόνον δὲ τὸν ἀντι-
μακτικὸν βωμὸν προσκυνεῖν. μὲν δὲ οὐκ ἔστιν εἰς δούξ. ἀρκῆν
γὰρ αὐτῶν δεῖν ἀξίοπιστον παρέχειν. τοῖς τὸν περὶ βουτῆρος
τηρᾶν δεῖν, τὸν προηγούμενον τῷ χροῦν πρῶτον, ἠγού-
μῖνοισ. ὡς ἐν κόβρω μὲν ἀνατολὴν δύσεως. ἐν βίω δὲ,
ἀρχὴν πλανητῶν. ἐν ζῶῃ δὲ, γένεσιν φθορᾶς. καὶ δούξ
μὲν δειμόνων προτηρᾶν ἕρωας δὲ, ἀνδρῶν ἀνδρῶν
δὲ μέγιστα, γονίας. ἀλλήλους τὸν οὐκίτην - ὡς τοῖς μὲν
βίλους, ἠδούξ σὴ ποιῆσαι. τοῖς ἠδούξ δὲ, βίλους ἐρ-
χάσασθαι. ἴδιον τὸν μὲν ἠγείναι. Νόμῳ βροθῶν, ἀνο-
αῖς πολεμῶν, φυτόν ἠγείναι μὲν γαλακτῶν μὲν οὐκίτην
ἀλλὰ μὲν δῶν, ὁ σὴν βλάστη ἀνδρῶν. ἀπὸ καὶ
εἰ λάβειν ἦναι, μὲν γαλακτῶν κατέχουσαι μὲν οὐκίτην

ῥύμην βαρῶν πλοιδόρον, ὁδοπορίας ἄνοιαν καὶ ἐπιτάσων
 ποιῶντα, σνήμην ἀνομιῶν, ἐν ἀρχῇ μῆτις πλῆμην, μῆτις τὴ
 πλείων, παντικὴν πᾶσαν τιμᾶν, ἰδὲ αὖτε χεῖροντα πρὸς δόξαν
 ὄψων τὴ δεινῶν καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἰσολογὸν χάριν ἔχειν. τῶν
 δὲ κούρων ἐπιγύρωσιν ἔχουσαι, διὰ τὸ πνευματικῶδες ὄντας,
 μᾶλλον μετέχου τοῦ ψυχικοῦ. καὶ ἄλλως, κοσμητικῶδες ἔ-
 γόρουσαι τὰς γαστήρας, μὴ παραληφθέντας, καὶ διὰ
 τοῦτο καὶ τὰς καθύπευθε γαστρίδας, κίτας καὶ ἀπορροῶν
 ἀποστρέφου.

Ἔφοι δὲ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διαλο-
 γαῖς, καὶ τὰτα ἐρηκίνας ἐν ποναγορικοῖς ἐπομνησέου.
 ἀρχὴν μὲν τῶν ἀπάντων, μονάδα. ἐκ δὲ τῆς μονάδος, ἀορίστον
 δύαδα, ὡς αὖτὴν ἰδίην τῆς μονάδος ἀπὸ τῆς ὄντι ἐποστρέφου.
 ἐκ δὲ τῆς μονάδος καὶ ἀορίστου δύαδος, τοὺς ἀριθμοὺς.
 ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν, τὰ θεμελία. ἐκ δὲ τούτων, τὰς γραμμάς.
 ἐκ δὲ τῶν γραμμάων ἀριθμοὺς. ἐκ δὲ τούτων, τὰ στοιχεῖα δύαδα,
 τῶν καὶ τὰ στοιχεῖα ἴναι τίτταρα, πῦρ, ἕδα, γῆν, ἀέρα.
 ἢ μὲν βέλδων καὶ τείπεδα δὲ ὄλων, καὶ γίνουσαι ἐξ
 αὐτῶν κόσμον ἐμφαντον, νοσρὸν, θραισοιδῆν, μίσην περι-
 ἔχοντα τῆν γῆν, καὶ ἀπὸ τῆν θραισοιδῆν καὶ περισοικου μίσην.
 ἴναι δὲ καὶ ἀντίποδα, καὶ τὰ ἡμῶν κᾶτω, ἐκείνου ἄνω.
 ἰσόμοιρά τὴ ἴναι ἐν τῆ κόσμῳ, γῆς καὶ οὐκῆτος, καὶ
 ἀερον καὶ ψυχρῶν, καὶ ξηρῶν καὶ ὑγρῶν. τῶν καὶ ἐπι-
 κράτιαν ἀερον μὲν, ἀερος γίνουσαι ψυχρῶν δὲ, ξηρῶν.
 ἐκ δὲ ἰσόμοιρῆ, τὰ κάλλιστα ἴναι τοῦ ἔτους, οὗ τὸ μὲν
 ἰάλλον, ἕαρ ὑγιεινόν. τὸ δὲ φθίνον, φθινόπωρον νοσρὸν.
 ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμῶν ἰάλλον μὲν τῆν ἐν, φθίνου δὲ τῆν
 ἰσῆραν ὄνω καὶ νοσρῶν τῆραν ἴναι. τὸν τὴ περι τῆν
 γῆν ἀέρα, ἕδατον καὶ νοσρὸν, καὶ τὰ ἐν αὐτῶ πάντα
 ἀνητά τὸν δὲ ἀνωτάτω ἀπὸ κινήτων τὴ ἴναι, καὶ κᾶδρον
 καὶ ὑγία. καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῶ, ἀθάνατα καὶ διὰ τοῦτο
 δία. ἡλίον τὴ καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἄλλους ἀστῆρας, ἴναι
 δειούς. ἐπικρατῆ γὰρ τὸ ἀερον ἐν αὐτοῖς, ὅτις ἔστι γῆς
 ἀίτιον. τῆν τὴ σελήνην ἀδρῆναι ὑγῆ ἡλίου, καὶ ἀν-
 δρῶν ἴναι πρὸς δειούς συγγένειαν, κατὰ τὸ μετέχου ἀν-
 δρῶν ἀερον. διὸ καὶ προνοσοῦσαι τὸν δειόν ἡμῶν. ἐμφαν-
 τῆν τὴ τῶν ἄλλων ἴναι, καὶ τὰ κατὰ μίση, ἀπὸ τῆς

Διοικήσεως. Διήκουν τὰ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἵθερος
 τοῦ τριφυλοῦ καὶ παχίως. καλοῦσι δὲ τὸν μὲν αἶρα, ψυχρὸν
 αἶθερα. τὴν δὲ ἀλλασσαν καὶ τὸ ὑγρὸν, παχὺν αἶθερα.
 ταύτην δὲ τὴν ἀκτῖνα καὶ εἰς τὰ βλάστη δύνανται. καὶ διὰ
 τοῦτο, ζωοποιῦν πάντα. καὶ ζῆν μὲν πάντα ὅσα μιστήριον τοῦ
 θερμοῦ. διὸ καὶ τὰ πρώτα ζῶα εἶναι. ψυχρὴν μὲντοι μὴ ἔχον
 πάντα. εἶναι δὲ τὴν ψυχρὴν, ἀπόστασμα αἵθερος, καὶ τοῦ
 θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ, τῆ συνμυστήριον ψυχροῦ αἵθερος. διὰ
 φέρει τὴν ψυχρὴν ζωῆς. ἀδύνατον τὴν εἶναι αὐτὴν, ἐπιδήσει
 καὶ τὸ ἀπ' οὗ ἀπεπλάσθη, ἀδύνατον εἶναι. ἐὰν δὲ ζῶα γινώσκον
 εἶναι (2) ἐξ ἀλλήλων, ἀπὸ σπερμάτων. τὴν δὲ ἐκ γῆς
 γίνεσθαι, ἀδύνατον ἐξιστάσθαι. τὸ δὲ σπέρμα εἶναι σταγόναν
 ἑγκυράλου, περιέχουσαν ἐν αὐτῇ θερμοῦ ἀτμοῦ. ταύτην δὲ
 προσβεβημένην τῆ γῆτι, ἀπὸ μὲν τοῦ ἑγκυράλου, ἰσχυρὰ
 καὶ ὑγρὸν καὶ αἶμα προσίεται. ἐξ ὧν ὄσπερ τὴ καὶ νῦν
 καὶ ὄσπερ καὶ τείχεα, καὶ τὸ ὅλον συνίστασθαι ὄσπερ.
 ἀπὸ δὲ τοῦ ἀτμοῦ, ψυχρὴν καὶ ἀέθριον. φθοροῦσθαι δὲ τὸ
 μὲν πρῶτον, πάλιν ἐν ἡμέραις τριακοντα. κατὰ δὲ τοὺς
 τῆς ἀρμονίας λόγους, ἐν ἑπτὰ ἢ ἑννέα ἢ δέκα τὸ πλεῖστον
 μηνὸς πλεονεῖν, ἀποκωλύσασθαι τὸ βρέφος. ἔχει δὲ ἐν
 αὐτῷ πάντας τοὺς λόγους τῆς ζωῆς, ἐν ὑπερμύκων, βουχίως
 κατὰ τοὺς τῆς ἀρμονίας λόγους, ἐκείτων ἐν τριετηρίοις
 καιροῖς ἐπιχειροῦσθαι. τὴν τὴν ἀέθριον κοινῶς, καὶ
 κατὰ εἶδος τὴν ὄρασιν, ἀτμοῦ τινὰ εἶναι ἄραν θερμοῦ.
 καὶ διὰ τοῦτο λέγεται δὲ αἶρας ὄραν καὶ δὲ ἰδατος. ἀν-
 ἐριδεῖσθαι γὰρ τὸ θερμὸν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ. ἐπεὶ τοι εἰ ψυχρὸς
 ἦν ὁ ἐν τοῖς ὄσπερ ἀτμοῖς, διηστῆκεν ὅτι πρὸς τὸν ὄρατον
 αἶρα. τὸν δὲ ἴσθαι ἐν οἷς ἡλίου πύλας καλεῖται τοὺς ὄσπερ ἀτμοῖς.
 τὰ δὲ αὐτὰ καὶ περὶ τῆς ἀκοῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἀποδησῶν
 δογματίζου. τὴν δὲ ἀνδρώπου ψυχρὴν διαιεῖσθαι τείχη, εἰς τὴν
 νοῦν καὶ φρένα καὶ θυμὸν. τοῦν μὲν οὖν εἶναι καὶ θυμὸν καὶ
 ἐν τοῖς αἵμοις (ῥοῖς). φρένας δὲ, μόνον ἐν ἀνδρώπῃ. εἶναι δὲ
 τὴν ἀεθρὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ καρδίας μίση ἑγκυράλου. καὶ τὸ μὲν
 ἐν τῇ καρδίᾳ μίση αὐτοῦ, ἀπάρχειν θυμὸν. φρένας δὲ καὶ τοῦν
 τὸ ἐν τῇ ἑγκυράλῃ. σταγόναν δὲ εἰδέναι ἀπὸ τούτων, τὰς
 ἀεθρῆς. καὶ τὸ μὲν φρόνημον, ἀδύνατον. τὰ δὲ λοιπὰ, δυνατὰ.
 εἰσέρχονται τὴν ψυχρὴν ἀπὸ τοῦ αἵματος. τοὺς δὲ λόγους, ψυχρὸν
 ἀέθριον. εἶναι ἀόρατον τὴν εἶναι αὐτὴν καὶ τοὺς λόγους.

καὶ
 καὶ
 γινώσκον
 ἐπιδήσει
 ὄσπερ
 τὸν
 εἶναι
 διὰ
 ἐνδ
 μὴ
 καὶ
 εἶναι
 τὰν
 τὰν
 τῆν
 καὶ
 τὴν
 φθ
 αὐ
 οἷ
 τῆ
 αὐ
 μὴ

Ἀριστοφάνης δὲ τῶν ἡρώων ἔργον εἶναι τὰ φησίνοντα ἄλλοι
 ἐν τῇ ἡρώων, καὶ γενεᾷ δ' αὖτ' ἐν κατασκευῇ τῆς τραγῳδίας ἔργον
 εἶναι τοῦτο, καὶ ἄλλοι δὲ λέγουσι, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
 εἰς τὸν αἰῶνα τῶν ἀγαθῶν τῆς καὶ κατὰ τὴν εἰσὸς ἀγαθῶν
 γὰρ τὰς ἡρώων τῶν ἡρώων καὶ ἄλλοι δὲ λέγουσι, ὅτι εἰς τὴν γὰρ
 εἶναι τὰ ἀπὸ πτόχων δούλων καὶ ἀδελφῶν, ὡς περὶ τοῦτο, ἔλα-
 βόσθε καὶ δούλους. καὶ τὸ μὲν λέγουσι, τῆς ἰσχυροῦς γένους,
 τὸ δὲ μὲν λέγουσι, τῆς κακοῦ. ἄριστον καὶ καταγνώσκον, ὅτι εἰς τὴν
 οἱ πάλαι τῶν γένων ἡρώων, κατὰ τὴν καὶ νῦν οἱ βέλτεροι
 καὶ δὲ δὲ δὲ, ὅς τινες ἀπὸ τῶν. οἱ δὲ, πρὸς τὴν ἐν Ἄδου
 κείων. οἱ δὲ, ἐξ ἰσχυροῦ δούλων ποιεῖν. οἱ δὲ, εἰς τὸν αἰῶνα
 εἶναι τὸ ὅλον. καὶ τῶν ἀγαθῶν τὸ κέλαιον ἀγαθῶν
 εἶναι τῶν ἀγαθῶν. τῶν δὲ εἰσὸς, κούλων, γῆρας καὶ
 πᾶν τὸ μούρον, ὅμοιον καὶ ἀλλοτρίον καὶ νεώτερον, τῶν
 ἡρώων, τῆς τῶν εἰσὸς δούλων. νόσον, τῆς τῶν ἀγαθῶν
 περὶ τῶν ἀδελφῶν, ὅτι δὲ παρατίθενται πρὸς εἰσὸς τῶν
 καίου. οἱ γὰρ ἄλλοι πᾶν γένον, ὅτι δὲ παραλάβωσι. καὶ
 γένον ἐν τῶν ἀγαθῶν, ὅμοιον καὶ ἀλλοτρίον.
 καὶ τὰτα μὲν ἔργον ὁ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς ποταμοῖς
 εἰσὸς ἡρώων εἰρημίας καὶ τὰ εἰσὸς ἡρώων, ὁ
 Ἀριστοφάνης τῆς δὲ εἰσὸς τῶν ποταμῶν καὶ
 τῶν ἐν τοῖς Σίλλοις δούλων ἀπὸν, ὅμοιον οὐ παρέλπει.
 εἶναι οὕτω καὶ. —

Xenofan naxiat elegis, uxorij geneta o Pythagorae :
 καὶ ποίηται εὐφροσύνης οὐκ ἀλλοτρίον ἀλλοτρίον
 γένον εἰσὸς καὶ τὸς γένον εἰσὸς,
 Πᾶσαι, καὶ εἰς τὴν ἡρώων εἰσὸς
 ψυχῇ, τῆς ἡρώων εἰσὸς εἰσὸς.
 καὶ τὰτα μὲν ὁ Ἀριστοφάνης. ἰσχυροῦ δὲ ἀπὸν κείων μὲν
 ἐν ποταμοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τραγῳδίαις ἔργον οὕτω —
 Sicut Pythagorae, qui naxiat e towarjrami uxorij
 Milone, uxorij geneta o Pythagorae : towarjrami uxorij
 καὶ ποίηται εὐφροσύνης οὐκ ἀλλοτρίον ἀλλοτρίον
 γένον εἰσὸς καὶ τὸς γένον εἰσὸς,
 Πᾶσαι, καὶ εἰς τὴν ἡρώων εἰσὸς
 ψυχῇ, τῆς ἡρώων εἰσὸς εἰσὸς.
 καὶ τὰτα μὲν ὁ Ἀριστοφάνης. ἰσχυροῦ δὲ ἀπὸν κείων μὲν
 ἐν ποταμοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τραγῳδίαις ἔργον οὕτω —

Ktorých Archylas z Tarantu i Lypis.
 Diraacanthos opowada, ze Eyt. archi do Metapontum, do inachyzi
 Anz, ezie pover to dni poverzany u aktyria her unelkierz po-
 karmo, nancie amart z gtedu. Heraklides' poverione (z ty tu
 Edarpos fiav inioy) / tucopi, ze podnosawny Teretkypca
 u Delos, u wicil do Hali, a pustawny u kroton u Milona poveride
 poveriozt az do Metapontum, ezie pize robie spowzany pover
 Dobrowolacis zis pamozyt. - Hermippas poverada, ze potras mny
 Sykatharyan poveris Aggentinom, Lysag, u koraryprami
 udat zis na pover Aggentinom, Fedakre postali poveri az
 uicerve poverymawny zis przed polem gwichowem, obpedpo-
 nyu postat i piznyz. Kenta pas' uami jezo spulowu, ro-
 skata u Tarantie, gzy ipoveriali zis povernyu obzawelom
 miastu u poverie. -

Ten sam Hermipp opowada, ze poverzany do Hali archy
 zis u poverimny jamie pover robie cety, potras gzy mattha
 spowzata unyplie wawnyje ay zia. To robie spowzany
 i wady akarat az laboni, tucopi, ze robie tes cety
 poveripiat u sowerie unastylb a na lowid tyz opowidat
 poveriein cetyz robie. Poveru wicior mowta stansa jezo
 u wawano na Koboty u wawny, ktore poverzaty zis
 Eytazore, ay urkami. -

Za pover miant Eyt. Theano, robie Krotor'ayka Biontina,
 inni poverat tucopi, ze tykko unenicz jezo byta a pover
 Biontina. Fiwles miant Damone, i ktorey wawnyia dypis
 u kacie do Hipparcha, mowic: Διγώνη δὲ πόλις τῶν καὶ
 Λαλαῖα ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἑστῶτος Πυθαγόρου, ὅς γ' ἐστὶ
 Διγώνη τῆ ἑαυτοῦ Διγῶνι παρὰ καταδίκευτος ἐν ἑπομνηστῆρα
 ἐκτενωσῶν πρὸς τῶν κείων τῶν οἰκίας παρὰ δόμῳ. Ἐπὶ δὲ
 Διγῶνι πῶλλον χρημάτων ἀποδίδουται τῶν λόγων, οὐκ
 ἐπὶ πᾶσι. ἄλλοι γὰρ καὶ τὰς τῶν πατρῶν ἐπιτοκῆσι τῶν νόμων
 χρῶσι πρὸς τὸ εἶναι καὶ τὰυτα γινῆ.
 Miant i nyka Telangera (Tydaryz), ktory po miewi ora
 whole poveridnyz. Poveru k'awet byt nany orlen Eytadkera.

Κυροβοτῶν ποταμῶν, ἢ Ἐμπεδοκλῆος ἢ ἀπὸ ποταμῶν: καὶ τὸ κῶμα
Θεσφῶν Πυθαγόρου π. Τὸν Τελαμαῆα καὶ μετὰ ταῦτα, ἔβη
μακρὰ γὰρ ἀκτὸς ἡμεῖς ἀπὸ τῶν ποταμῶν

Ἐπιταγ. ἀμάρτ μαγιστ' ἔστι, ἢ τὸν μόνον Ἡρακλῆος ὁ τοῦ ἔδα
πῖνος, κατὰ τὴν ἰδίαν ἱστορίαν τῶν ἡλικῶν.

ἢ κῶμα δὲ κατὰ τὴν ἱστορίαν Ὀλυμπιάδα, καὶ αὐτοῦ τὸ
ἑστῆκα δὲ μὲν γὰρ γονῶν ἰννακίδεα, πλῆθυσαν
γὰρ γίνονται τῶν Πυθαγορείων ὡς καὶ Ἀριστοτέλης οἶδε,

Ἐνωχλῶς π. ὁ Χαλκιδεύς, ἀπὸ Θράκης καὶ φάντων ὁ φησὶ
στος, καὶ Ἐχμάρτης, καὶ Διοκλῆς, καὶ Ποδύμναστος, φησὶ
βιοι καὶ αὐτοῖ. ἢ γὰρ δὲ ἀκροαταὶ φιλοσόφου καὶ Εὐρύτου τῶν

Ἰταλῶν. γινώσκουσι δὲ Πυθαγόρα ἴστωρες περὶ τοὺς αὐτοὺς
χρόνους, οὐ πολλὰ ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντες. ἕως μὲν Κροτωνιάδης,
τυραννικὸς ἄνθρωπος ἴστωρ φιλόσοφος, θυρασκηνῆς, ἀλκίτης

ὡς φασὶ τινες τρίτος, Ζακύνθιος, οὗ φασὶν εἶναι τὰ πόρθητα
τῆς φιλοσοφίας, αὐτῶν δὲ δάσκαλος ἢ οὐ καὶ τὸ αὐτὸς ἢ
παροικιστὴν ἕως τοῦ βίου ἡλθεν οἱ δὲ καὶ ἄλλον ἀνδρα

ποποιὸν Ρηγίον γινώσκουσι γὰρ Πυθαγόρα, περὶ τοῦ δεκάτου
ἔτους καὶ θυρασκηνῆς ἱστορίας καὶ ἄλλον, ἀνδραποποιόν
Σάμιον καὶ ἴστωρ, ἐπίτορα ποχλῆον καὶ ἴστωρ ἄλλον,

τὰ περὶ κήλης (de hernia) γινώσκουσι, καὶ τινὰ περὶ ὄμφου
δυνταχρῶν καὶ ἴστωρ, Ἀριστὸν πεπεραγματοποιόν, ἕως
Αἰωνίου ἱστορίᾳ. Ἐρατοσθένους δὲ φησὶ (κατὰ καὶ φαβριῆος

ἢ τῆς παντοδαπῆς ἱστορίας παρατίθεται), αὐτοῦ εἶναι τὸν πρῶτον
ἠπύχνης ποικιλοτάτων τῶν τῆς ἀγούης καὶ τυτασκηνῆς
Ὀλυμπιάδος, κομητήν, καὶ ἀδουγίδα φροῦντα. ἐκείνην

π. μετὰ τῶν παιδῶν καὶ χλωασθέντα, αὐτῶν προσβῆναι τοὺς
ἄνδρας καὶ νηχῆσαι. Ἐπὶ αὐτῶν δὲ τούτων καὶ τὸν ἴστωρα,
ὅστις ἴστωρ Θεαίτητος καὶ. —

τοῦτον ὁ φαβριῆος φησὶν ὅτι γένησθε διὰ τῆς μάγ
ματικῆς, ἴστωρ, ἢ τὸν πρῶτον δὲ Σωκράτην καὶ τοὺς ἰατροὺς
πληθυσάντας καὶ μετὰ ταῦτα Ἀριστοτέλην καὶ τοὺς Στωϊκοὺς

ἀλλὰ μὲν καὶ τὸν οὐρανὸν περὶ οὐρανῶν κόσμον καὶ
τὴν γῆν ἀπογγύθη. ὡς δὲ Θεόφραστους, Πλατωνίδην
ὡς δὲ Ζήνων, Ἡρόδοτος. αὐτῶν γὰρ ἀπὸ παραδοξολογίας

κῶματα, κατὰ τὴν Ἀντίστοιχον Σωκράτην. ἔστι γὰρ
ἢ ἀναμνηστικὰ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν ποταμῶν —

ἢ ἀναμνηστικὰ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν ποταμῶν —

ἢ ἀναμνηστικὰ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν ποταμῶν —

Κουρ
 ουλλο
 ου Ελε
 το
 αιοι
 εδα,
 ο φαλ
 , φαλ
 ου των
 αινος
 ανιδως
 αικης
 ορατα
 ερα
 ου ριαν
 δοκοντα
 ου ποσιν
 λου,
 κηρου
 ου εις
 βουνης
 ου πρην
 τας
 ου ρησιν
 τους
 αα,
 ου παρ
 ου
 ου κωιου
 ου και
 ου ηλ
 ου
 ου.

11

S. II, 16.
2. VII. 53. Jahr

